

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16Co/195/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516217968
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Mario Dubaň
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1516217968.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Maria Dubaňa a sudcov JUDr. Ivany Štíftovej a JUDr. Romana Majerského, v spore žalobcu: JUDr. Dušan Pohovej & partners, s.r.o., Námestie Slobody 10, Bratislava, IČO: 36 863 904, zastúpeného advokátom JUDr. Tomášom Plankom, Námestie slobody 10, Bratislava, proti žalovanému: Mestská časť Bratislava - Petržalka, Kutlíkova 17, Bratislava, IČO: 00 603 201, zastúpenému BARKOCI law firm, s.r.o., Námestie slobody 28, Bratislava, o zaplatenie 382 eur s prísl., na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V č.k. 14C/228/2016-432, zo dňa 12.3.2019, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 382 eur spolu s úrokom z omeškania 8 % ročne (z tejto sumy) od 22.12.2016 až do zaplatenia; žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením. V odôvodnení uviedol, že žalobou doručenou súdu 23.12.2016 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 382 eur spolu s prísl. titulom neuhradených trov konania priznaných mu právoplatným uznesením Okresného súdu Bratislava V č.k. 41C/208/2013-98, dňa 26.5.2014; v predmetnom súdnom konaní žalobca právne zastupoval žalovaného (v postavení navrhovateľa uplatňujúceho si nárok na zaplatenie peňažnej pohľadávky 4.192,82 eura s prísl.) na základe plnej moci, písomne udelenej žalovaným. Uvedené súdne konanie bolo skončené uznesením o schválení súdneho zmiernu, ktorým súd žalovanému priznal nárok na zaplatenie žalovanej istiny 3.466,25 eur spolu s úrokom z omeškania 5,75 % ročne od 21.2.2014 až do zaplatenia, ako aj trovy konania v sume 20,80 eur titulom súdneho poplatku a v sume 382 eur titulom trov právneho zastúpenia. Žalobca vyzval žalovaného na úhradu odmeny za poskytnuté právne služby, ktorú žalovaný neuhradil a na výzvy nereagoval.

2. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozsudku (§ 393 ods. 2 C.s.p.), súd prvej inštancie vo vzťahu k skutkovému stavu zistil, že žalovaný splnomocnením zo dňa 27.12.2012 splnomocnil žalobcu v právnej veci žalovaného - ako navrhovateľa proti 1/ Juraj Príbeľský, 2/ Eva Príbeľská, o zaplatenie 4.192,82 eura s prísl. na podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu (návrhu na začatie súdneho konania) a na zastupovanie splnomocniteľa v celom súdnom konaní. Splnomocnenie podpísal za Mestskú časť Petržalka starosta Vladimír Bajan ako splnomocniteľ, žalobca svojím podpisom splnomocnenie prijal. Uznesením Okresného súdu Bratislava V o schválení súdneho zmiernu pod sp. zn. 41C/208/2013 zaviazal odporcov 1/, 2/ na zaplatenie 3.466,25 eura s prísl. a na náhradu trov konania 20,80 eur titulom súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia 382 eur; vo zvyšku súd konanie proti odporcom

v celom rozsahu zastavil. Zo zastavenej časti konania súd náhradu trov konania odporcom nepriznal. Uznesenie v bode I. nadobudlo právoplatnosť 26.5.2014. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že výzvou zo dňa 5.12.2016 žalobca žiadal úhradu trov právneho zastúpenia za zastupovanie žalovaného v konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn. 41C/208/2013 vo výške 383 eur, podľa § 13a ods. 1 písm. a), písm. c) a písm. d) vyhlášky č. 655/2004 Z.z., a to za dva úkony právnej pomoci - prevzatie a príprava zastúpenia, spísanie návrhu na začatie súdneho konania po á 151,05 eura + režijný paušál dvakrát po 8,04 eura, tarifná hodnota veci 4.129,82 eura, t.j. spolu 381,82 eura, zaokrúhlene 382 eur. Ozrejmil, že Mandátnou zmluvou zo dňa 17.12.2008 sa žalovaný ako mandant s Bytovým podnikom Petržalka, s.r.o., Haanova 10, Bratislava, ako mandatárom dohodli, že mandatár bude uplatňovať za mandanta všetky práva a povinnosti voči nájomcom obecných bytov a nebytových priestorov a správcom obecných bytov a nebytových priestorov. Zmluvami o poskytovaní právnych služieb zo dňa 1.8.2012, 2.8.2013, 3.8.2015, uzatvorenými medzi BPP ako klientom a žalobcom ako advokátom, uzatvorenými podľa zákona č. 563/2003 Z.z. a vyhlášky č. 655/2004 Z.z., sa zmluvné strany dohodli na predmete zmluvy, a to poskytovaní právnych služieb advokátom klientovi s tým, že podľa Čl. V, bod 1 Zmluvy za poskytovanie právnych služieb klientovi sa klient zaväzuje advokátovi zaplatiť paušálnu odmenu vo výške 800 eur za mesiac; podľa Čl. V, bod 4 Zmluvy tarifná odmena patrí advokátovi len vtedy, pokiaľ bude tretia strana na náhradu trov právneho zastúpenia súdnym rozhodnutím zaviazaná a takéto trovy budú od takejto tretej strany vymožené.

3. Zo zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie vyvodil, že udelenie plnomocenstva zo strany žalovaného žalobcovi na podanie návrhu na začatie súdneho konania a na zastupovanie žalobcu v celom súdnom konaní, treba posudzovať podľa § 261 Obchodného zákonníka ako vzťah obchodnoprávny, nakoľko sa jedná o záväzkový vzťah medzi mestskou časťou, týkajúci sa zabezpečovania verejných potrieb a podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti.

3.1. Súd prvej inštancie neprijal právnu argumentáciu žalovaného, že žalobca poskytol právne služby pre Bytový podnik Petržalka, s.r.o. na základe Zmluvy o poskytovaní právnej služby a konkludentne pristúpil na režim tejto zmluvy v časti nároku na náhradu trov konania u príkazných zmlúv, a to ústnou formou, v súlade s obchodnou praxou a obchodnými zvyklosťami, že mandátna zmluva medzi žalovaným a Bytovým podnikom Petržalka, s.r.o. a príkazná zmluva medzi stranami sporu úzko súvisia, že žalobcovi nárok na vyplatenie odmeny ešte nevznikol, nakoľko medzi procesnými stranami sporu došlo konkludentne k uzavretiu príkaznej zmluvy, súčasťou ktorej bola aj dohoda, že žalovaný vyplatí žalobcovi trovy právneho zastúpenia len v prípade, že tieto budú v exekučnom konaní vymožené alebo dobrovoľne uhradené dlžníkom.

3.2. Skutočnosť, že žalovaný je jediným spoločníkom Bytového podniku Petržalka s.r.o. považoval súd prvej inštancie v súvislosti s právnym vzťahom uzavretým medzi procesnými stranami (plnomocenstvo) za irelevantnú; argumentáciu, že mandátna zmluva uzavretá medzi žalovaným a Bytovým podnikom Petržalka, s.r.o. a príkazné zmluvy uzavreté medzi Bytovým podnikom Petržalka s.r.o. a žalobcom spolu súvisia nepovažoval za dôvodnú, nakoľko mandátna zmluva sa nijakým spôsobom netýka vzťahu medzi procesnými stranami v predmetnom konaní. Poukázal na to, že účastníkom zmluvného vzťahu v prípade mandátnej zmluvy žalobca nebol, teda mu ani nemohli vniknúť žiadne povinnosti vyplývajúce z tejto zmluvy, vrátane nároku na odmenu za poskytnuté právne služby pri zastupovaní žalovaného v súdnom konaní a v tejto súvislosti zdôraznil, že ide o rôzne právne subjekty, ktoré zmluvy uzatvárali; zo znení zmlúv o poskytovaní právnych služieb medzi žalobcom a Bytovým podnikom Petržalka, s.r.o. jednoznačne vyplýva, že klientom žalobcu nie je žalovaný ale tretia osoba - Bytový podnik Petržalka, s.r.o. Dôvodil, že Zmluva o poskytovaní právnych služieb uzavretá medzi žalobcom a Bytovým podnikom Petržalka, s.r.o. z 3.8.2015 neobsahuje záväzok žalobcu ako advokáta vykonávať akékoľvek činnosti pre žalovaného alebo pre iný tretí subjekt, absentuje v nej akákoľvek dohoda o plnení v prospech tretej osoby.

3.3. V súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 41C/208/2013 žalobca ako advokát zastupoval žalovaného na základe osobitnej zmluvy o poskytovaní právnych služieb vyjadrenej vo forme dohody o splnomocnení, v ktorej boli jasne uvedené podmienky zmluvného vzťahu medzi procesnými stranami, a ktorá neobsahovala žiadnu dohodu o odmene za právne služby ani dohodu o tom, kedy súdom priznaná odmena má byť žalobcovi vyplatená. Tvrdenie žalovaného, že malo prísť ku konkludentnému uzavretiu príkaznej zmluvy medzi procesnými stranami, resp. konkludentnému pristúpeniu na režim zmluvy o poskytovaní právnych služieb uzavretej medzi žalobcom a Bytovým

podnikom Petržalka, s.r.o., vyhodnotil za účelové, nemajúce oporu v žiadnom ustanovení zákona o advokácii. Skonštatoval, že plná moc udelená žalovaným 27.12.2012 je samostatným právnym úkonom, nesúvisí s právnymi úkonmi uzavretým v minulosti medzi žalovaným a Bytovým podnikom Petržalka, s.r.o. (mandátna zmluva), ani s právnymi úkonmi uzavretými medzi žalobcom a Bytovým podnikom Petržalka, s.r.o. (zmluvy o poskytovaní právnych služieb). Vzhľadom na skutočnosť, že procesné strany reálne neuzavreli dohodu o odmene žalobcu za poskytnuté právne služby, ani dohodu, kedy žalobcovi prináleží vyplatenie odmeny po úspešnom ukončení súdneho sporu, prináleží žalobcovi tarifná odmena podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške správne vypočítanej žalobcom.

4. Súd prvej inštancie sa nestotožnil ani s druhou právnou argumentáciou žalovaného, spočívajúcou v tom, že mechanizmus spolupráce medzi žalobcom, žalovaným a Bytovým podnikom Petržalka, s.r.o. bol založený zmluvou v prospech tretieho, v zmysle ktorej je zaviazaný na úhradu odmeny žalobcu bytový podnik, čo má vyplývať zo Zmluvy o poskytovaní právnych služieb, svedeckých výpovedí a vyjadrenia Bytového podniku Petržalka, s.r.o. a tiež v tom, že žalovaný poveril Bytový podnik Petržalka, s.r.o. na základe Mandátnej zmluvy zo dňa 17.12.2008 vymáhaním pohľadávok žalovaného voči dlžníkom; dospel k záveru, že uvedené je v rozpore s ustanoveniami Štatútu hlavného mesta SR Bratislavy, nakoľko povinnosť spravovať a vymáhať pohľadávky žalovaného bola stanovená priamo žalovanému, ktorý pri plnení týchto povinností bol v konaní pred súdom zastúpený žalobcom ako advokátom, a to na základe plnej moci udelenej žalobcovi priamo žalovaným; možnosť, aby Bytový podnik Petržalka, s.r.o. spravoval a vymáhal pohľadávky žalovaného uvedené zákonné ustanovenia (Zákon o majetku obcí) vylučujú. Skonštatoval, že Bytový podnik Petržalka, s.r.o. nie je rozpočtová ani príspevková organizácia zriadená žalovaným, ale jedná sa o právnickú osobu založenú žalovaným pre určitý účel, v súlade so zákonom č. 377/1990 Z.z. a zákonom č. 369/1990 Z.z.

4.1. Tvrdenie žalovaného, že Mandátna zmluva zo dňa 17.12.2008, uzavretá medzi Bytovým podnikom Petržalka, s.r.o. a žalovaným predstavuje právny vzťah, ktorým žalovaný poveril bytový podnik zabezpečením správou a vymáhaním pohľadávok evidovaným voči dlžníkom žalovaného a žalovaný ponechal na uváženie bytovému podniku, či tieto služby pre žalovaného zabezpečí samostatne alebo na služby využije tretí subjekt - advokáta a za týmto účelom boli uzavreté Zmluvy o poskytovaní právnych služieb dňa 1.8.2012, 2.8.2013 a 3.8.2015, neuznal a uzavrel, že Zmluvy o poskytovaní právnych služieb uzavrel žalobca s Bytovým podnikom Petržalka, s.r.o. a nejedná sa o poskytovanie služieb v prospech žalovaného, ani o poskytovanie služieb v prospech akejkolvek ďalšej tretej osoby. Argumentoval tým, že nemožno dávať do súvisu Mandátnu zmluvu a Zmluvu o poskytovaní právnych služieb so zastupovaním žalovaného žalobcom ako advokátom v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 41C/208/2013, tieto právne úkony časovo ani inak spolu nesúvisia.

4.2. Súd prvej inštancie ustálil, že sa jedná o dva rozdielne právne vzťahy, jeden založený Mandátnou zmluvou a Zmluvami o poskytovaní právnych služieb a druhý vzniknutý na základe Plnomocenstva udeleného žalovaným pre žalobcu na konkrétne súdne konanie, v ktorom žalovaný v postavení žalobcu si prostredníctvom žalobcu ako advokáta uplatňuje svoje pohľadávky voči dlžníkom, vzniknuté na platbách spojených s užívaním bytu. V neposlednom rade považoval za potrebné poukázať na to, že v Zmluve o poskytovaní právnych služieb absentuje akákoľvek dohoda o plnení žalobcu ako advokáta v prospech tretej osoby, absentuje tam prejav vôle zmluvných strán smerujúci k tomu, aby na základe zmluvného vzťahu poskytoval žalobca advokátske právne služby v prospech tretej osoby, resp. v prospech žalovaného. Stotožňujúc sa s argumentáciou žalobcu, že Dohoda o právnej pomoci medzi Bytovým podnikom Petržalka, s.r.o. a žalobcom upravuje výlučne právnu pomoc pre Bytový podnik Petržalka, s.r.o. ako klienta a nie pre žalovaného ďalej uviedol, že je prirodzené, ak žalovaný nemá dostatočný aparát na správu bytov a vytvorí si na to subjekt Bytový podnik Petržalka, s.r.o. Zaujal právny názor, že pohľadávky z obecných bytov musia byť žalované žalovaným a nie Bytovým podnikom Petržalka, s.r.o. Ak teda žalovaný nemá vlastný aparát na správu bytov a vytvoril si Bytový podnik Petržalka, s.r.o., považoval za prirodzené, že podklady k žalobám pripravuje aparát Bytového podniku Petržalka, s.r.o., ale uvedené nemožno zamieňať s poverením na zastupovanie a už vôbec nie zamieňať s právnym vzťahom o právnej pomoci.

4.3. Súd prvej inštancie napokon uzavrel, že Plnomocenstvo vystavené žalovaným žalobcovi je dôkazom o existencii vnútorného právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, predmetom ktorého bolo oprávnenie a povinnosť žalobcu zastupovať žalovaného v súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 41C/208/2013 na Okresnom súde Bratislava V. Uvedené plnomocenstvo predstavuje jasné, určité

a zrozumiteľné vyjadrenie vôle žalovaného, ktorú v priebehu konania žalovaný nijakým spôsobom nespochybnil. Mal za to, že právna úprava týkajúca sa poskytovania právnych služieb advokátom v zákone č. 586/2003 Z.z. je špeciálnou právnou úpravou vo vzťahu k právnej úprave príkaznej zmluvy v Občianskom zákonníku, resp. mandátnej zmluvy v Obchodnom zákonníku. Žalobcovi ako poskytovateľovi právnych služieb nemôže byť na ťarchu tá skutočnosť, že žalovaný ako subjekt má v rámci svojej pôsobnosti a konania neustále meniace sa spôsoby fungovania a štruktúry vo veci správy bytov obecných alebo súkromných a ich zastupovania, príp. vymáhania pohľadávok navonok voči tretím osobám.

5. Na uvedenom základe súd prvej inštancie za použitia § 724, § 725, § 730 ods. 1, § 31 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 6 ods. 2 zákona č. 138/1991 Z.z. a Čl. 82 ods. 5 Štatútu hlavného mesta SR Bratislavy v spojení s § 24 ods. 1, ods. 3 zákona č. 586/2003 Z.z., § 10 ods. 2, § 13a ods. 1 písm. a), písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z.z., § 261 ods. 2, § 365 ods. 1, ods. 2, § 369 ods. 2 a § 369a Obchodného zákonníka žalobe spolu s priznaným príslušenstvom vyhovel. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p.

6. Proti rozsudku podal žalovaný odvolanie a žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobu zamietnuť, eventuálne zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jeho odvolania (§ 393 ods. 2 C.s.p.) možno konštatovať, že v ňom namietal nesprávne zistený skutkový stav a nesprávne právne posúdenie veci; dôvodil tým, že Mandátna zmluva zo dňa 17.12.2008, ktorú uzavrel so spoločnosťou Bytovým podnikom Petržalka, s.r.o. (ďalej aj „BPP“) predstavuje právny vzťah, na základe ktorého poveril BPP zabezpečením vymáhania pohľadávok, ktoré eviduje voči svojim dlžníkom z titulu neuhradenia nájomného a preddavkov na plnenia spojené s užívaním bytu, a to formou upomínania ako aj na vymáhanie súdnou cestou. Zmluvu o poskytovaní právnych služieb ako aj tieto čiastkové zmluvy možno v zmysle § 50 ods. 1 Občianskeho zákonníka považovať v časti týkajúcej sa vymáhania pohľadávok pre žalovaného za zmluvu v prospech tretej osoby; BPP vystupuje ako príjemca sľubu - promisár; BPP uzavrel so žalobcom zmluvu o poskytovaní právnych služieb na účely plnenia svojich záväzkov týkajúcich sa správy a vymáhania pohľadávok pre žalovaného, ktoré mu vznikli na základe mandátnej zmluvy uzatvorenej so žalovaným; nakoľko BPP zväzil, že efektívnejšie vymoženie predmetných pohľadávok bude možné zabezpečiť prostredníctvom odborne kvalifikovanej osoby - advokáta, pristúpil k uzavretiu zmluvy o poskytovaní právnych služieb so žalobcom, pričom z textu zmluvy možno dospieť k záveru, že sa jedná o rámcovú zmluvu, na základe ktorej bolo možné uzatvoriť aj čiastkové zmluvy (formou zadania prípadu na vymáhanie od BPP a prijatím prípadu zo strany žalobcu) v prospech tretej osoby - žalovaného. Žalovaný vystupuje ako oprávnená osoba - tertius; žalobca na základe zmlúv uzavretých s Bytovým podnikom Petržalka, s.r.o. poskytoval podľa svojich vedomostí právne služby v prospech žalovaného, čo žalobca počas trvania zmluvného vzťahu nikdy nespochybňoval. Z pohľadu právnej teórie zmluva v prospech tretieho nie je osobitným zmluvným typom, predstavuje len určitú modifikáciu zmlúv, či už pomenovaných alebo nepomenovaných. Objasnil, že zákonom predpokladaný postulát týkajúci sa určenia okamihu nadobudnutia jednostranného a neodvolateľného nároku tretej osoby voči dlžníkovi spočíva v skutočnosti, že táto tretia osoba prejaví svoj úmysel prijať plnenie zo zmluvy. Tento prejav môže tretia osoba urobiť výslovne, ale i konkludentne, napr. tým, že prijme ponúknuté plnenie alebo jeho časť. Súhlas tretej osoby pritom nemusí byť daný pri uzatváraní zmluvy medzi dlžníkom a veriteľom, tento súhlas môže byť daný aj dodatočne. Za takúto právnú skutočnosť v danom prípade (t.j. za udelenie súhlasu) možno považovať udelenie písomného plnomocenstva zo strany žalovaného žalobcovi na zastupovanie pri vymáhaní pohľadávok vo vzťahu ku konkrétnym dlžníkom. Mal za to, že z vôle všetkých zmluvných strán je zrejmé, že všetky zúčastnené subjekty si boli vedomé skutočnosti, že právne služby týkajúce sa vymáhania pohľadávok budú poskytované v prospech žalovaného. Zo skutočnosti, že Obchodný zákonník nemá vlastnú úpravu zmluvy v prospech tretej osoby, vyvodil, že § 50 Občianskeho zákonníka možno priamo aplikovať aj na právne vzťahy medzi podnikateľmi. Skonštatoval, že v danom prípade došlo k naplneniu všetkých zákonných predpokladov na to, aby v danej právnej veci išlo o zmluvu v prospech tretej osoby - žalovaného.

6.1. Bol názoru, že ak by súd pristúpil na argumentáciu žalobcu, došlo by v rozpore s dobrými mravmi k nastoleniu precedensu, kedy by za totožné právne služby pri vymáhaní tých istých pohľadávok (t.j. za právne služby poskytnuté v rovnakom spore) bola advokátovi uhradená odmena duplicitne zo strany oboch subjektov, a to žalovaného ako aj BPP, čo je v právnom štáte neprijateľné. Namietal tiež, že v spore nie je pasívne vecne legitimovaný, nakoľko na úhradu odmeny žalobcu za poskytnuté právne služby v

prospech žalovaného sa zaviazal BPP, čo bolo jednoznačne preukázané okrem iného aj svedeckými výpoveďami a vyplýva to z konania a vôle všetkých účastníkov zmluvného vzťahu.

6.2. Nestotožnil sa s konštatovaním súdu prvej inštancie, že „plnomocenstvo vystavené žalovaným žalobcovi je dôkazom o existencii vnútorného právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, predmetom, ktorého bolo oprávnenie a povinnosť žalobcu zastupovať žalovaného v predmetnom konaní 12C/221/2013 tunajšieho súdu.“ S odkazom na § 31 ods. 1 Občianskeho zákonníka pripomenul, že zastúpenie, ktoré vzniká na základe právneho úkonu, označuje zákon ako plnomocenstvo. Plnomocenstvo je jednostranným právnym úkonom splnomocniteľa, ktorý týmto poveruje splnomocnenca, aby v jeho mene a na jeho účet urobil právny úkon s treťou osobou. Od dohody o plnomocenstve uzavretej vo forme príkaznej či obdobnej zmluvy je potrebné odlišovať samotné plnomocenstvo ako jednostranný právny úkon splnomocniteľa, ktorý je adresovaný tretím osobám, s ktorými má konať splnomocnenec v mene a na účet splnomocniteľa. V prvom prípade možno hovoriť o vnútornom a v druhom o vonkajšom plnomocenstve. Podmienkou vzniku plnomocenstva nie je jeho akceptácia splnomocnencom, ak sa plnomocenstvo zakladá na dohode o plnomocenstve, ktorou splnomocnenec prevzal záväzok zastupovať splnomocniteľa a uzavrel, že nakoľko v danej veci absentuje zmluva, ktorá by založila priamy vnútorný právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným, žalobca na písomnom vyhotovení plnomocenstva vyhlásil, že predmetné plnomocenstvo prijíma. Žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie nepreukázal existenciu samostatnej zmluvy, ktorá by bola uzavretá priamo medzi žalobcom a žalovaným. V tejto súvislosti uviedol, že žalobca nikdy nerokoval so žalovaným ohľadom uzavretia osobitnej zmluvy, ktorá by zakladala povinnosti priamo žalovanému. K uzavretiu osobitnej zmluvy o poskytovaní právnych služieb teda nemohlo dôjsť ani ústne ani iným spôsobom. Mal za nepochybné, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným bol daný zmluvou v prospech tretej osoby, ktorú so žalobcom uzavrel BPP, a že odmena za poskytovanie právnych služieb zo strany žalobcu bola riadne dohodnutá v Zmluve o poskytovaní právnych služieb uzavretej medzi žalobcom a BPP a žalobca nie je oprávnený za rovnaké služby požadovať duplicitné plnenie aj od žalovaného.

6.3. Vyčítal súdu prvej inštancie, že odignoroval jeden z najdôležitejších dôkazov sporu, keď v odôvodnení napadnutého rozsudku sa nevysporiadal s vyjadrením Bytového podniku Petržalka, s.r.o. zo dňa 5.6.2018 (ktoré predložil ako dôkaz) a v ktorom BPP jednoznačne potvrdzuje, že právne vzťahy boli nastavené tak, že „Mestská časť Bratislava - Petržalka uzatvorila s BPP dňa 17.12.2008 Mandátnu zmluvu, na základe ktorej spravuje BPP pohľadávky mestskej časti vzniknuté z dlžného nájomného a dlhu za služby spojené s užívaním obecných bytov, a to odo dňa ich vzniku a až do dňa ich vymoženia. BPP sa výkon tejto svojej povinnosti rozhodla zabezpečiť prostredníctvom advokátskej kancelárie. Prvou bola advokátska kancelária JUDr. Kvašňovského (do r. 2012), potom JUDr. Pohoveja (od r. 2012-2015). V prípade ak dlžník nereagoval na zaslanú upomienku, vytvorila BPP Návrh na vydanie platobného rozkazu, kde advokátska kancelária len ručne dopísala svoje trovy a návrh podpísala“. Teda samotná spoločnosť Bytový podnik Petržalka, s.r.o. uvádza, že vypracovávala návrhy na vydanie platobných rozkazov, z čoho mal za zrejmé, že poskytnutie riadnych služieb právnej pomoci zo strany žalobcu žalovanému v zmysle zákona č. 586/2003 Z.z. nebolo v tomto konaní preukázané. Upriamil pozornosť na to, že zamestnankyňa (svedkyňa Alena Haníková) Bytového podniku Petržalka s.r.o. v konaní vypovedala, že ak celý návrh vypracovala ona (ručne vpísala všetky potrebné údaje do počítača, ktorý previedol potrebné výpočty a vygeneroval dokument) vrátane prípravy príloh, tak ona pripravila kompletný návrh a žalobca len doplnil trovy konania; aj vzhľadom na vyššie uvedené vyslovil, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno ohľadne hmotnoprávneho základu uplatneného nároku, ktorým je poskytnutie právnych služieb v súlade so zákonom č. 586/2003 Z.z. zákona o advokácii.

7. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu nesúhlasil s argumentáciou žalovaného. Uviedol, že pôvodný právny zástupca žalovaného ani žalobca nikdy netvrdili, že by v prípade Zmluvy o poskytovaní právnych služieb uzatvorenej medzi žalobcom a BPP (v celosti, resp. v časti vymáhania pohľadávok pre žalovaného) išlo o zmluvu v prospech tretej osoby. S takýmto tvrdením o Zmluve o poskytovaní právnych služieb uzatvorenej medzi žalobcom a BPP ako o údajnej zmluve „čiastočne“ v prospech tretieho, prišiel až nový právny zástupca žalovaného v závere konania na súde prvej inštancie; preto tvrdenie o existencii zmluvy v prospech tretieho nie je pravdivé; takýto argument žalovaný a ani jeho predchádzajúci právny zástupca v konaní na súde prvej inštancie nepoužili, ide len o účelové tvrdenie nového právneho zástupcu žalovaného, a ide len o účelové tvrdenie nového právneho zástupcu žalovaného.

7.1. Poukázal na to, že vzťah žalobcu a žalovaného bol rovnako skutkovo aj právne posúdený v iných obdobných konaniach vedených pred Okresným súdom Bratislava V, ktorý opakovane prijal záver (rovnako ako súd prvej inštancie v prejednávanej veci), že Mandátna zmluva zo dňa 17.12.2008 uzatvorená medzi žalovaným a Bytovým podnikom Petržalka, s.r.o. sa netýka práv a povinností žalobcu a Zmluva o poskytovaní právnych služieb uzatvorená medzi žalobcom a Bytovým podnikom Petržalka, s.r.o. nie je zmluva, ktorá rieši vzťah žalobcu a žalovaného a zároveň nie je zmluvou uzatvorenou v prospech tretej osoby (žalovaného). Zároveň si Okresný súd Bratislava V v predmetných súdnych konaniach osvojil záver, že žalobca riadne poskytol právne služby žalovanému, za čo mu vznikol nárok na odmenu.

7.2. Zmluva o poskytovaní právnych služieb neobsahuje záväzok žalobcu zastupovať v konaniach pred súdom tretiu osobu, a ani záväzok poskytovať akékoľvek právne služby v prospech tretej osoby, a to ani čiastočne; zmluva o poskytovaní právnych služieb obsahuje výlučne záväzok žalobcu ako advokáta poskytovať právne služby klientovi a v prospech klienta, ktorým bola obchodná spoločnosť BPP. Zmluva o poskytovaní právnych služieb sa teda netýka vzťahu žalobcu a žalovaného ale vzťahu žalobcu a Bytového podniku Petržalka, s.r.o. (čo je iný subjekt práva ako žalovaný). Predmetom Zmluvy o poskytovaní právnych služieb medzi žalobcom a Bytovým podnikom Petržalka, s.r.o. bolo poskytovanie právnych služieb žalobcom ako advokátom Bytovému podniku Petržalka, s.r.o. ako klientovi vo forme konzultácií, pripomienkovaním zmlúv, spisovaním zmlúv, dohôd a iných listín a podávaním právnych stanovísk, právnych analýz a rozborov (Článok II, odsek 1 Zmluvy o poskytovaní právnych služieb). Predmetom poskytovania právnych služieb podľa tejto zmluvy bola teda diametrálne odlišná agenda, ako sa snaží prezentovať právny zástupca žalovaného v odvolaní (údajné vymáhanie pohľadávok žalovaného žalobcom ako advokátom prostredníctvom BPP). Zároveň Zmluva o poskytovaní právnych služieb medzi žalobcom a Bytovým podnikom Petržalka, s.r.o. nemá podobu rámcovej zmluvy, ako mylne uvádza žalovaný; ide o štandardnú zmluvu na „paušál“, t.j. zmluvu, kde má advokát s klientom dohodnutú odmenu v zmysle § 5 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Paušálna odmena dohodnutá medzi žalobcom a BPP v Zmluve o poskytovaní právnych služieb bola teda odmenou za vyššie uvedené právne služby poskytované v rozsiahlom objeme žalobcom Bytovému podniku Petržalka, s.r.o. Zdôraznil, že zo samotného znenia Zmluvy o poskytovaní právnych služieb medzi je zrejmé, že klientom žalobcu podľa predmetnej Zmluvy o poskytovaní právnych služieb nie je žalovaný ale tretia osoba, odlišná od žalovaného a to Bytový podnik Petržalka, s.r.o.; zmluvnou stranou predmetnej zmluvy nie je žalovaný; v zmysle Článku I. Zmluvy o poskytovaní právnych služieb poskytuje advokát právne služby výlučne klientovi, t.j. Bytovému podniku Petržalka, s.r.o. Zopakoval, že v žiadnom z ustanovení Zmluvy o poskytovaní právnych služieb medzi žalobcom a Bytovým podnikom Petržalka, s.r.o. nie je prejavená vôľa zmluvných smerujúca k tomu, aby na základe tejto zmluvy poskytoval žalobca ako advokát právne služby v prospech tretej osoby, resp. v prospech žalovaného. Rovnako mal za to, že zo samotnej povahy Zmluvy o poskytovaní právnych služieb je zrejmé, že táto je uzatvorená podľa zákona č. 586/2003 Z.z. a vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a absentuje v nej akýkoľvek odkaz na § 50 Občianskeho zákonníka. Vylúčil, aby si subjekt, akým je advokátska kancelária upravil svoj vzťah s klientom takým spôsobom, že na základe jednej zmluvy o poskytovaní právnych služieb bude poskytovať právne služby dvom odlišným subjektom práva (pričom druhý subjekt a činnosť pre takýto druhý subjekt nie sú vôbec definované) avšak odmena za právne služby je daná pevnou sumou.

7.3. Vo vzťahu k Mandátnej zmluve zo dňa 17.12.2008 uviedol, že sa žiadnym spôsobom netýka vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, je uzavretá medzi subjektmi mimo žalobcu (v čase, kedy žalobca ešte neexistoval). Medzi Mandátnou zmluvou zo dňa 17.12.2008 a Zmluvou o poskytovaní právnych služieb uzatvorenou medzi Bytovým podnikom Petržalka, s.r.o. a žalobcom nie je žiadna časová a ani iná súvislosť ako sa snaží žalovaný prezentovať; rozdiel predstavuje min. 4 roky. Medzi Mandátnou zmluvou zo dňa 17.12.2008 a Zmluvou o poskytovaní právnych služieb medzi žalobcom a žalovaným (vyjadrenej vo forme dohody o splnomocnení) taktiež nie je žiadna časová a ani iná súvislosť ako sa snaží žalovaný vo svojom odvolaní prezentovať. Rozdiel predstavuje min. 4 roky.

7.4. Ako správny hodnotil žalobca záver súdu prvej inštancie, že zmluva o poskytovaní právnych služieb (vyjadrená vo forme dohody o splnomocnení) predstavuje špecifický typ mandátnej zmluvy. Dohoda o splnomocnení klienta s advokátom, v ktorej je prejavená vôľa klienta nechať sa právne zastupovať advokátom v konkrétnom, presne vymedzenom súdnom konaní a prejavená vôľa advokáta zastupovať klienta v konkrétnom, presne vymedzenom súdnom konaní, spĺňa všetky náležitosti na to, aby bola posúdená ako zmluva o poskytovaní právnych služieb uzatvorená podľa zákona č. 586/2003 Z.z.,

so subsidiárnym použitím ustanovení o zmluve mandátnej (§ 566 Obchodného zákonníka), prípadne ustanovení o zmluve príkaznej (§ 724 a nasl. Občianskeho zákonníka). Vzhľadom na uvedené a na ustanovenie § 24 zákona č. 586/2003 Z.z., § 1 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., nemal žalobca za nevyhnutne potrebné uzatvoriť osobitnú zmluvu so žalovaným, aj keď sa so žalovaným opakovane aj za týmto účelom stretol. Vysvetlil, že je bežnou praxou, že advokáti poskytujú právne služby svojim klientom len na základe písomnej dohody o splnomocnení a to práve (ale nie výlučne) v prípadoch, pokiaľ nedošlo k osobitnej dohode o odmene a odmena sa má určiť advokátskou tarifou; v predmetnej dohode o splnomocnení je prejavená vôľa žalovaného ako klienta nechať sa právne zastupovať advokátom v konkrétnom, presne vymedzenom súdnom konaní a prejavená vôľa žalobcu ako advokáta zastupovať klienta v konkrétnom, presne vymedzenom súdnom konaní. V danom prípade bol predmet (obsah) zmluvy o poskytovaní právnych služieb totožný s predmetom (obsahom) dohody o splnomocnení; zmluva o poskytovaní právnych služieb vyjadrená vo forme dohody o splnomocnení obsahuje všetky náležitosti potrebné na to, aby bola posúdená ako platná zmluva o právnej pomoci a s odkazom na rozhodnutia najvyššieho súdu dodal, že pre platnosť dohody o plnomocnenstve (dohody o právnej pomoci) medzi účastníkom a ním zvoleným zástupcom zákon dokonca nepredpisuje ani obligatórnu písomnú formu (7 Cdo 137/2011, 2 Cdo 102/2009). Pokiaľ odvolací súd takúto dohodu o splnomocnení nebude považovať za zmluvu na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému právne služby (zmluvu o právnej pomoci/službách), je potrebné túto považovať za dôkaz o existencii vnútorného právneho vzťahu medzi stranami sporu, predmetom ktorého bolo oprávnenie a povinnosť žalobcu zastupovať žalovaného v predmetnom súdnom konaní. Medzi advokátom a klientom ide o „zmluvu o poskytovaní právnej pomoci“ ako zmluvu nepomenovanú, pričom na takúto zmluvu sa aplikujú príslušné ustanovenia zákona č. 586/2003 Z.z. Predložením dohody o splnomocnení udeleného medzi žalovaným a žalobcom na zastupovanie v predmetnom súdnom konaní s poukazom na to, že na uzavretie mandátnej zmluvy sa nevyžaduje písomná forma, je dostatočným spôsobom preukázané, že medzi stranami sporu existoval zmluvný vzťah, vzniknutý na základe zmluvy o poskytovaní právnych služieb s tým, že tento právny názor vyplýva aj z rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave v totožnom konaní vedenom pod spis. zn. 3Co/55/2017.

7.5. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil a správne právne posúdil tvrdenie žalovaného o tom, že žalovaný poveril Bytový podnikom Petržalka, s.r.o. na základe Mandátnej zmluvy zo dňa 17.12.2008 vymáhaním jeho pohľadávok ako postup v rozpore s Čl. 80 ods. 1 písm. c) a s Čl. 82 ods. 5 a ods. 7 Štatútu hlavného mesta SR Bratislavy ako aj v rozpore s § 6 ods. 2 zákona o majetku obcí. Bol názoru, že možnosť Bytového podniku Petržalka, s.r.o. spravovať a vymáhať pohľadávky žalovaného je vylúčená v zmysle Čl. 80 ods. 1 písm. c) a Čl. 82 ods. 5 a ods. 7 Štatútu hlavného mesta SR Bratislavy a § 6 ods. 2 zákona o majetku obcí v spojení s § 21 zákona č. 523/2004 Z.z.; BPP nie je rozpočtová a ani príspevková organizácia zriadená žalovaným a ide len o právnickú osobu založenú žalovaným v súlade s § 15 ods. 1 písm. i) zákona č. 377/1990 Zb., resp. § 11 ods. 4 zákona č. 369/1990 Zb. Povinnosť spravovať a vymáhať pohľadávky žalovaného bola zákonnou povinnosťou priamo žalovaného, pričom pri plnení týchto povinností v zmysle Čl. 80 ods. 1 písm. c) a Čl. 82 ods. 5 a ods. 7 Štatútu hlavného mesta SR Bratislavy a v zmysle § 6 ods. 2 zákona o majetku obcí bol žalovaný zastúpený v konaní pred súdom žalobcom. Možnosť BPP spravovať a vymáhať pohľadávky žalovaného je (bola v danom čase) vylúčená aj v zmysle § 24 O.s.p. (v tom čase účinnom). Žalobca ako advokát zastupoval v konaní pred súdom priamo žalovaného ako mestskú časť mesta Bratislava v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami upravujúcim správu a nakladanie s majetkom obce (mestskej časti), resp., nakladanie so súvisiacimi právami, ako aj v súlade s § 24 O.s.p. a to na základe zmluvy o poskytovaní právnych služieb vyjadrenej vo forme dohody o splnomocnení uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným. Súd prvej inštancie teda správne právne posúdil vec, keď v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza, že povinnosť spravovať a vymáhať pohľadávky žalovaného bola zákonnou povinnosťou priamo žalovaného, ktorý bol pri plnení tejto povinnosti v konaniach pred súdom zastúpený žalobcom.

7.6. Žalobca písomné vyjadrenie Bytového podniku Petržalka, s.r.o. zo dňa 5.6.2018 nepovažoval za kľúčové, nakoľko ide len o písomné vyjadrenie tretej osoby prostredníctvom štatutára, ktorý nemôže mať o prejednávanej veci žiadne vlastné poznatky a informácie a ktoré sa javí „ako vyjadrenie pripravené samotným žalovaným a len podpísané štatutárom Bytového podniku Petržalka, s.r.o.“ Pozornosť upriamil na fakt, že vyjadrenie BPP je vyhotovené 5.6.2018, t.j. v čase, keď štatutárom Bytového podniku Petržalka, s.r.o. je konateľ tretí v rade od konateľa, ktorý bol konateľom v rozhodnom čase a preto o danej veci nemôže mať objektívne žiadané vedomosti, lebo v rozhodnom čase nebol v žiadnom vzťahu k BPP a vedomosti, ktoré údajne o danej veci má, môžu byť len sprostredkované (a

to cez dve osoby). Zhrnutím výpovede svedkyne Aleny Haníkovej mal za zrejmé, že táto svedkyňa navrhnutá žalovaným v obdobných konaniach potvrdila, že „pohľadávky žalovaného vymáhal žalobca“ a nie Bytový podnik Petržalka, s.r.o.; zároveň z vyššie uvedených výpovedí Aleny Haníkovej vyplynulo, že akákoľvek dispozícia s predmetným súdnym konaním (konaniami) bola v právomoci výlučne žalovaného a pohľadávky žalovaného vymáhal žalobca a nie Bytový podnik Petržalka, s.r.o. Rovnako podklady potrebné na vymáhanie pohľadávok žalovaného dodával aj žalovaný. Z jej výpovede vyplynula tiež skutočnosť, že táto bola len kontaktnou osobou medzi žalovaným a žalobcom, s ktorou je potrebné čiastočne komunikovať niektoré záležitosti vo veciach žalovaného, a to výšku aktuálneho dlhu, resp. prehľadu dlžníkov. Všetky ostatné záležitosti boli žalobcom komunikované s bytovým oddelením žalovaného popri prípade s právnym oddelením žalovaného (o čom svedčia žalobcom predložené dôkazy časť e-mailovej komunikácie medzi žalobcom a bytovým oddelením žalovaného (p. Podolayová, p. Hrdličková, p. Hudecová) a právnym oddelením žalovaného (p. Rožánková, p. Haraslín. p. Vernarský - založené v súdnom spise).

8. Žalovaný v odvolacej replike na vyjadrenie žalobcu bližšie rozviedol dôvody, pre ktoré nesúhlasil s vyjadrením žalobcu a ktorými argumentoval aj v podanom odvolaní; trval na tom, že odmena žalobcu za poskytovanie právnych služieb bola riadne dohodnutá v zmluvách o poskytovaní právnych služieb uzavretými medzi žalobcom a Bytovým podnikom Petržalka, s.r.o.; žalobca vyzval žalovaného na úhradu až niekoľko rokov po poskytnutí právnej služby. Zdôraznil, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne hmotnoprávneho základu uplatneného nároku, ktorým je poskytnutie právnych služieb v súlade so zákonom č. 586/2003 Z.z. a že nepreukázal, že poskytol právne služby v ním uvádzanom rozsahu. Mandátna zmluva zo dňa 17.12.2008, ktorú uzavrel žalovaný so spoločnosťou BPP predstavuje právny vzťah, na základe ktorého žalovaný poveril Bytový podnik Petržalka, s.r.o. zabezpečením vymáhania pohľadávok, ktoré žalovaný eviduje voči svojim dlžníkmi z titulu neuhradenia nájomného a preddavkov na plnenia spojené s užívaním bytu, a to formou upomínania ako aj vymáhaním súdnou cestou. Žalovaný ponechal na uvážení BPP, či predmetné služby pre žalovaného zabezpečí samostatne alebo na uvedené využije tretí subjekt - advokáta. Za účelom zabezpečenia svojich zmluvných povinností vyplývajúcich spoločnosti Bytový podnik Petržalka, s.r.o. z Mandátnej zmluvy, Bytový podnik Petržalka, s.r.o. pristúpil k uzavretiu Zmluvy o poskytovaní právnych služieb so žalobcom, pričom k opätovnému uzavretiu takejto zmluvy došlo naposledy dňa 3.8.2015. Námietku, že žalobca v čase uzatvárania Mandátnej zmluvy ešte neexistoval, nepovažoval za opodstatnenú, nakoľko v čase, kedy si BPP žalobcu opakovane vybral na externé zabezpečenie svojich záväzkov z tejto zmluvy, už existoval. Nestotožnil s tvrdením žalobcu v jeho vyjadrení, že plnomocenstvo udelené žalovaným predstavuje zmluvu o poskytovaní právnych služieb; v danej právnej veci absentuje zmluva, ktorá by založila priamy vnútorný právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným, žalobca na písomnom vyhotovení plnomocenstva vyhlásil, že predmetné plnomocenstvo prijíma. Zrekapituloval, že žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie nepreukázal existenciu samostatnej zmluvy, ktorá by bola uzavretá priamo medzi žalobcom a žalovaným; k uzavretiu osobitnej zmluvy o poskytovaní právnych služieb teda nemohlo dôjsť ani ústne ani iným spôsobom. Mal za nepochybné, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným bol daný zmluvou v prospech tretej osoby, ktorú so žalobcom uzavrel Bytový podnik Petržalka, s.r.o. Žalovaný udeľoval žalobcovi plnomocenstvá jedine na zastupovanie pred súdom vo veci vymáhania jeho pohľadávok, ktorých vymáhaním poveril BPP, ktorý na splnenie predmetnej povinnosti využil služby externého subjektu, pričom v dôsledku uvedeného došlo k uzavretiu zmluvy medzi žalobcom a Bytovým podnikom Petržalka, s.r.o. v prospech žalovaného. Udelenie plnomocenstva predstavovalo výlučne súhlas s uzavretím zmluvy v prospech žalovaného a bolo procesným predpokladom k naplneniu účelu tejto zmluvy. Argumentoval, že predmetné plnomocenstvo predstavovalo len prejav vôle žalovaného smerujúci voči tretím osobám - dlžníkmi žalovaného a súdu, ktorého udelením bol sledovaný jediný zámer, a to vznik oprávnenia žalobcu zastupovať žalovaného voči týmto osobám s cieľom prijatia plnenia žalovaným na základe zmluvy v prospech tretej osoby. S ohľadom na cit. rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 24.2.2010, sp. zn. 33Cdo 4385/2007 žalovanému vyplynulo, že udelením plnomocenstva nevzniká automaticky iný právny vzťah, napr. príkazná alebo mandátna zmluva, z ktorej by splnomocniteľovi vyplývali akékoľvek ďalšie povinnosti, napr. povinnosť uhradiť žalobcovi ako advokátovi odmenu. Namietal tvrdenie žalobcu, že nie je daná možnosť Bytového podniku Petržalka, s.r.o. spravovať a vymáhať pohľadávky žalovaného, nakoľko vyplýva priamo z predmetu činnosti tejto obchodnej spoločnosti, ktorý má zapísaný v Obchodnom registri; žalobcom citované ustanovenia Štatútu Hlavného mesta SR a zákona o majetku obcí na tejto skutočnosti nič nemenia.

9. Žalobca v duplike na odvoláciu repliku žalovaného vyjadreného v ods. 8 zopakoval svoju argumentáciu obsiahnutú vo vyjadrení k odvolaniu; podrobne tiež reagoval na stanovisko žalovaného.

10. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ďalej len „C.s.p.“), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario C.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny (§ 387 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok verejne vyhlásil dňa 24.9.2019 (§ 219 ods. 3 C.s.p.).

11. Podľa § 387 ods. 2 C.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody; pretože odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov.

12. Podľa § 51 Občianskeho zákonníka účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z.z. výkon advokácie je zastupovanie klientov v konaní pred súdmi, orgánmi verejnej moci a inými právnymi subjektmi, obhajoba v trestnom konaní, poskytovanie právnych rád, spisovanie listín o právnych úkonoch, spracúvanie právnych rozborov, správa majetku klientov a ďalšie formy právneho poradenstva a právnej pomoci, ak sa vykonáva sústavne a za odmenu.

13. Podľa § 24 ods. 3 zákona č. 586/2003 Z.z. odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a klientom; ak nedôjde k dohode, patrí advokátovi tarifná odmena.

14. Vo vzťahu k podstatným tvrdeniam žalovaného v odvolaní, ktoré v súhrne spochybňujú vecnú správnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré má vychádzať z nesprávneho právneho posúdenia veci pri nesprávnych skutkových zisteniach, odvolací súd uvádza, že ide v celom rozsahu o nedôvodnú argumentáciu a to s poukazom na správne vyhodnotenie skutkových a právnych okolností vedúcich k vyhovneniu žaloby o zaplatenie 382 eur spolu s úrokom z omeškania 8 % ročne od 22.12.2016 až do zaplatenia.

15. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd pripomína, že plnomocenstvo je jednostranný právny úkon splnomocniteľa, ktorým prehlasuje voči tretej osobe, resp. tretím osobám (tzv. vonkajší vzťah), že splnomocnil inú osobu ako oprávnenú, t.j. za splnomocnenca, aby ho v rozsahu uvedenom v tejto plnej moci zastupoval. Plnomocenstvo zároveň osvedčuje, resp. deklaruje navyše, že medzi splnomocniteľom a splnomocnencom existuje vnútorný právny vzťah založený dohodou o zastúpení (možno tiež hovoriť o dôkaze vnútorného právneho vzťahu). Na vymedzenie rozsahu oprávnenia splnomocnenca konať za splnomocniteľa je rozhodujúci obsah plnej moci (obdobne uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.6.2015, sp. zn. 2 M Cdo/8/2014).

16. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd konštatuje, že plnomocenstvo vystavené žalovaným žalobcovi na zastupovanie žalovaného, aj keď samo osebe nie je príkaznou zmluvou, je možno považovať za dôkaz o existencii vnútorného právneho vzťahu medzi stranami sporu, predmetom ktorého bolo oprávnenie a povinnosť žalobcu zastupovať žalovaného v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. pod sp. zn. 41C/208/2013. Advokát s klientom uzatvára zmluvu, ktorá je väčšinou nazývaná ako zmluva o poskytovaní právnej pomoci, pričom uvedený zmluvný typ nie je nikde samostatne upravený a preto je považovaný za zmluvu inominátnu podľa § 51 Občianskeho zákonníka, alebo podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka; na takúto zmluvu sa uplatnia zákonné ustanovenia upravujúce typy zmlúv, ktorých podstatné náležitosti najviac zodpovedajú obsahu uvedenej nepomenovanej zmluvy. Typovo najbližšie zmluve o poskytovaní právnej pomoci je zmluva príkazná, alebo mandátna a preto sa vzťah uvedených subjektov v zásade bude podporne riadiť uvedenými zmluvnými typmi, primárne sa bude riadiť príslušnými ustanoveniami zákona č. 586/2003 Z.z.

16.1. Možno uzavrieť, že predložením Plnomocenstva udeleného žalovaným žalobcovi na zastupovanie v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 41C/208/2013, s poukazom na to, že na uzavretie mandátnej zmluvy sa nevyžaduje písomná forma, bolo i podľa odvolacieho súdu dostatočným

spôsobom preukázané, že medzi stranami sporu existoval zmluvný vzťah vzniknutý na základe osobitnej zmluvy o poskytovaní právnych služieb.

17. Odvolací súd tak v názorovej zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca pre žalovaného ako svojho klienta zariadoval za odplatu zastupovanie v súdnom spore vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 41C/208/2013 a žalovaný sa mu za to z podstaty veci zaviazal zaplatiť odplatu; podľa § 1 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z.z. advokát poskytuje právne služby za odmenu a odmena je imanentnou súčasťou poskytovania právnych služieb. Vzhľadom na verejnú povahu subjektu žalovaného nemožno predpokladať, že by mu táto skutočnosť nebola známa. Zároveň hodno podotknúť, že ustanovenie § 24 ods. 3 veta za bodkočiarkou zákona č. 586/2003 Z.z. treba vykladať v tom zmysle, že k jeho aplikácii nie je potrebné reálne rokovanie o odmene medzi advokátom a klientom, a len ak výsledkom takéhoto rokovania nie je dohoda o odmene, tak patrí advokátovi tarifná odmena. Pokiaľ v prípade niektorých iných zmlúv je absencia dohody o konkrétnej odplate za poskytnuté plnenie spravidla sankcionovaná neplatnosťou zmluvy, v prípade zmluvy o právnej pomoci je tento následok vylúčený právnou úpravou, ktorá stanovuje nevyvrátiteľnú domnienku dohody o tarifnej odmene advokáta. Citované zákonné ustanovenie stanovuje právnu domnienku, že imanentnou súčasťou záväzkovo-právneho vzťahu medzi advokátom a klientom je odmena advokáta; už len z gramatického znenia predmetného ustanovenia „ak nedôjde k dohode“, možno dospieť k záveru, že nemusí ísť o negatívny výsledok reálneho rokovania medzi advokátom a klientom (výsledkom ktorého je nehoda o odmene advokáta), ale môže ísť o absenciu akéhokoľvek rokovania o odmene advokáta (v dôsledku čoho tiež nedôjde k dohode o odmene advokáta). Pretože z obsahu spisu nebolo zrejmé, že medzi stranami sporu došlo k dohode o odmene advokáta, patrila žalobcovi v zmysle § 24 ods. 3 veta za bodkočiarkou zákona č. 586/2003 Z.z. odmena vo výške advokátskej tarify.

18. Osobitne sa žiada zdôrazniť, že Bytový podnik Petržalka, s.r.o. a žalovaný sú dva samostatné právne subjekty, ktoré majú samostatnú právnu a procesnú subjektivitu; vzájomné majetkové a personálne prepojenie týchto právnických osôb nemá bez ďalšieho vplyv na ich právo samostatne vstupovať do záväzkových vzťahov voči žalobcovi.

18.1. Nemožno prisvedčiť ani ťažiskovej argumentácii žalovaného, že v prípade Zmluvy o poskytovaní právnych služieb uzavretej medzi žalobcom a Bytovým podnikom Petržalka, s.r.o., bolo dohodnuté plnenie v prospech tretej osoby. Táto právna konštrukcia nevyplýva zo žiadnej písomnej dohody medzi stranami sporu a ani vo vzťahu k BPP. Dohoda strán o plnení v prospech tretieho nebola teda zo strany žalovaného preukázaná žiadnym dôkazom. Ani z textu poslednej vety Čl. II predmetnej zmluvy o poskytovaní právnych služieb, že „advokát sa ďalej zaväzuje poskytovať iné právne služby týkajúce sa právnych vecí vyplývajúcich z predmetu činnosti klienta“ nemožno usudzovať, že advokát bude poskytovať právne služby v prospech tretej osoby (v prospech žalovaného); možno v tejto súvislosti, ohľadom výkladu tohto ustanovenia hovoriť o takej úprave predmetu zmluvy, aby vymedzený predmet zmluvy nebol obmedzený len na tam explicitne uvedené úkony právnej služby, ktoré bude advokát poskytovať svojmu klientovi (t.j. všeobecnejšie definuje, aké právne služby bude poskytovať advokát klientovi). Takéto ustanovenie v Zmluve o poskytovaní právnych služieb nepredstavuje dohodu o plnení v prospech tretieho ale len všeobecnejšie zadefinovanie predmetu právnych služieb poskytovaných advokátom klientovi; predmetné právne služby boli tak poskytnuté žalobcom žalovanému, a to na základe dohody (zmluvy) o poskytovaní právnych služieb medzi žalovaným a žalobcom vyjadrenej vo forme dohody o splnomocnení. Uvedený záver nie sú spôsobilé zmeniť ani výpovede žalovaným označených svedkov.

19. Záverom nebolo možné ponechať bez povšimnutia ani to, že žalovaný (až do momentu prevzatia právneho zastupovania jeho aktuálnym právnym zástupcom) neargumentoval existenciou zmluvy v prospech tretieho a netvrdil svoju vedomosť o jej existencii počas celého súdneho konania na súde prvej inštancie; zároveň žalobca, ako priamy účastník a zmluvná strana Zmluvy o poskytovaní právnych služieb tvrdil, že nejde o zmluvu v prospech tretieho; z takto prejavenej disproporcie strán musí byť zrejmé, že na vznik žalovaným prezentovanej zmluvy v prospech tretieho absentuje zhodný prejav vôle oboch zmluvných strán; sám žalovaný „nadobudol vedomosť o takto prejavenej vôli“ až po tom, ako jeho právne zastúpenie v súdnom konaní prevzal jeho aktuálny právny zástupca, čo do značnej miery spochybňuje skutočnú vôľu konajúceho účastníka, ktorá nachádza svoj skutočný výraz v obsahu právneho úkonu. K tomu odvolací súd ďalej dodáva, že takto prezentovaná interpretácia obsahu právneho úkonu žalovaným, nemôže nahradzovať či meniť už uskutočnené prejavy vôle.

20. Keďže žalovaný v podanom odvolaní ďalej neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktorými by preukázal nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, odvolací súd ostatné tvrdenia uvádzané v odvolaní nepovažoval za podstatné, t.j. také, ktoré by svojou relevanciou aj v prípade preukázania boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku; ďalšie odvolacie námietky žalovaného preto odvolací súd vyhodnotil v ich súhrne ako právne irelevantné a také, ktoré z povahy veci nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi priznal proti žalovanému plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mal vo veci plný úspech.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).